

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีดของเกษตรกรจังหวัดมุกดาหาร ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกได้เป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสภาพทั่วไปทางด้านสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร

ตอนที่ 2 สภาพการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีด

2.1 สภาพทั่วไปเกี่ยวกับสวนยางพารา

2.2 การปฏิบัติดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีด

ตอนที่ 3 ความต้องการความรู้ในการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีด

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีด

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปทางด้านสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร

การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปทางด้านสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรชาวสวนยางพาราจังหวัดมุกดาหาร โดยแสดงเป็นค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.1 สภาพทางสังคม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนแรงงาน รายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 สภาพทั่วไปทางสังคม

n = 250

สภาพทั่วไปทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D.
เพศ						
ชาย	214	85.6				
หญิง	36	14.4				

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

n = 250

สภาพทั่วไปทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D.
อายุ (ปี)			25	72	45.42	9.7249
น้อยกว่า 41	80	32.0				
41-50	95	38.0				
51-60	58	23.2				
61-70	13	5.2				
มากกว่า 70 ปี	4	1.6				
สภาพการสมรส						
โสด	9	3.6				
สมรส	229	91.6				
หม้าย/หย่า	12	4.8				
การศึกษา						
ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษา	2	0.8				
ประถมศึกษา	183	73.2				
มัธยมศึกษาตอนต้น	29	11.6				
มัธยมศึกษาตอนปลาย	14	5.6				
ปวช./ปวส.	14	5.6				
ปริญญาตรีขึ้นไป	8	3.2				
จำนวนสมาชิกในครอบครัว (คน)			3	8	5.04	1.0764
น้อยกว่า 4	12	4.8				
4-5	167	66.8				
6-7	62	24.8				
8 คนขึ้นไป	9	3.6				

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

n = 250

สภาพทั่วไปทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D.
แรงงานในการกรีดยาง (คน)			2	4	2.26	0.5031
2	190	76.0				
3	53	21.2				
4	7	2.8				
แรงงานในครัวเรือน(คน)			1	4	2.16	0.5053
น้อยกว่า 2	205	82.0				
2-3	40	16.0				
มากกว่า 3 ขึ้นไป	5	2.0				
แรงงานจ้าง (คน) (n = 21)			1	3	1.38	0.4281
1	15	71.5				
2	4	19.0				
3	2	9.5				
อัตราการจ้าง (n = 21)						
50 : 50	8	38.1				
60 : 40	12	57.1				
รายวัน	1	4.8				

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปทางด้านสังคมของเกษตรกร ดังนี้

เพศ จากการศึกษาพบว่า เกษตรกร ร้อยละ 85.6 เป็นเพศชาย และร้อยละ 14.4 เป็นเพศหญิง

อายุ จากการศึกษาพบว่า เกษตรกร ร้อยละ 38.0 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 32.0 อายุต่ำกว่า 40 ปี ร้อยละ 23.2 มีอายุระหว่าง 51-60 ปี ร้อยละ 5.2 มีอายุระหว่าง 61-70 ปี และร้อยละ 1.6 มีอายุมากกว่า 70 ปี โดยเกษตรกรมีอายุต่ำสุด 25 ปี สูงสุด 72 ปี และมีอายุเฉลี่ย 45.42 ปี

สภาพการสมรส จากการศึกษาพบว่า เกษตรกร ร้อยละ 91.6 สมรสแล้ว ร้อยละ 4.8 มีการหย่า และร้อยละ 3.6 ยังเป็นโสด

การศึกษา จากการศึกษาพบว่า เกษตรกร ร้อยละ 73.2 จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 11.6 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 5.6 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ร้อยละ 3.2 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และร้อยละ 0.8 จบการศึกษาค่ำกว่าชั้นประถมศึกษา จบการศึกษาค่ำสุดค้ำกว่าประถมศึกษา สูงสุดปริญญาตรี

จำนวนสมาชิกในครอบครัว จากการศึกษาพบว่า เกษตรกร ร้อยละ 66.8 มีสมาชิกในครอบครัวระหว่าง 4-5 คน ร้อยละ 24.8 มีสมาชิกในครอบครัว ระหว่าง 6-7 คน ร้อยละ 4.8 มีสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่า 4 คน และร้อยละ 3.6 มีสมาชิกในครอบครัว 8 คนขึ้นไป โดยเกษตรกรมีสมาชิกในครอบครัวค้ำสุด 3 คน สูงสุด 8 คน มีสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 5 คน

แรงงานในการกรีดยาง จากการศึกษาพบว่า เกษตรกร ร้อยละ 76.0 มีแรงงานในการกรีดยาง 2 คน ร้อยละ 21.2 มีแรงงานในการกรีดยาง 3 คน และร้อยละ 2.8 มีแรงงานในการกรีดยาง 4 คน โดยเกษตรกรมีแรงงานกรีดยางค้ำสุด 1 คน ยางสูงสุด 4 คน มีแรงงานกรีดยางเฉลี่ย 2.26 คน

แรงงานในครัวเรือน จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรร้อยละ 82.0 มีแรงงานในครัวเรือนน้อยกว่า 2 คน ร้อยละ 16.0 มีแรงงานในครัวเรือน 2-3 คน ร้อยละ 2.0 แรงงานในครัวเรือนมากกว่า 3 คนขึ้นไป โดยเกษตรกรมีแรงงานในครัวเรือน ค้ำสุด 1 คน สูงสุด 4 คน มีแรงงานในครัวเรือน เฉลี่ย 2.16 คน

แรงงานจ้าง จากการศึกษาพบว่า เกษตรกร ร้อยละ 71.5 มีแรงงานจ้าง 1 คน ร้อยละ 19.0 มีแรงงานจ้าง 2 คน และร้อยละ 9.5 มีแรงงานจ้าง 3 คน โดยเกษตรกรมีแรงงานจ้างกรีดยางค้ำสุด 1 คน สูงสุด 3 คน มีแรงงานจ้างกรีดยาง เฉลี่ย 1.38 คน

อัตราการจ้างกรีดยาง จากการศึกษาพบว่า เกษตรกร ร้อยละ 57.1 มีการจ้างกรีดยาง โดยการแบ่งรายได้จากผลผลิตยางที่กรีดยได้ในอัตราจ้างเจ้าของสวนยางพารา 60 เปอร์เซ็นต์ ผู้รับจ้าง 40 เปอร์เซ็นต์ ร้อยละ 38.1 อัตราจ้างเจ้าของสวนยางพารา 50 เปอร์เซ็นต์ ผู้รับจ้าง 50 เปอร์เซ็นต์ และร้อยละ 4.8 รับจ้างรายวัน

1.2 สภาพทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ รายจ่าย ที่ดินในการครอบครอง และแหล่งเงินทุน รายละเอียดตามตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 สภาพทางเศรษฐกิจ

n = 250

สภาพทั่วไปทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D.
รายได้ (บาท)			50,000	922,800	207,159.28	124,605.2824
น้อยกว่า 100,001	17	6.8				
100,001 - 200,000	127	50.8				
200,001 - 300,000	81	32.4				
มากกว่า 300,000	25	10.0				
รายได้ภาคเกษตร (บาท)			30,000	922,800	191,520.09	119,217.8900
น้อยกว่า 100,001	25	10.0				
100,001 - 200,000	134	53.6				
200,001 - 300,000	72	28.8				
มากกว่า 300,000	19	7.6				
รายได้นอกภาคเกษตร (บาท) (n = 135)			5,000	500,000	30,605.95	46,165.33
น้อยกว่า 100,001	28	20.7				
100,001 - 200,000	48	35.6				
200,001 - 300,000	15	11.1				
มากกว่า 300,000	44	32.6				
รายจ่าย (บาท)			19,000	350,000	62,738.40	28,908.7124
น้อยกว่า 50,001	95	38.0				
50,001 - 60,000	48	19.2				
60,001 - 70,000	64	25.6				
มากกว่า 70,000	43	17.2				
รายจ่ายในภาคเกษตร (บาท)			6,000	200,000	46,281.20	14,871.8620
น้อยกว่า 30,001	24	9.6				
30,001 - 40,000	51	20.4				
40,001 - 50,000	108	43.2				
50,001 - 60,000	47	18.8				
มากกว่า 60,000	20	8.0				

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 250

สภาพทั่วไปทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D.
รายจ่ายนอกภาคเกษตร (บาท)			6,000	160,000	24,119.60	32,414.7280
น้อยกว่า 10,001	62	24.8				
10,001 - 20,000	147	58.8				
20,001 - 30,000	3	1.2				
30,001 - 40,000	4	1.6				
มากกว่า 40,000	34	13.6				
ที่ดินในการครอบครอง (ไร่)			11	200	35.11	21.2861
น้อยกว่า 26	88	35.2				
26-35	67	26.8				
36-45	48	19.2				
46-60	28	11.2				
มากกว่า 60	19	7.6				
ที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ์ (ไร่)			8	90	29.50	11.4626
น้อยกว่า 21	67	26.8				
21-30	95	38.0				
31-40	58	23.2				
41-50	20	8.0				
มากกว่า 50	10	4.0				
ที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ (ไร่) (n = 63)			3	130	23.76	21.2380
น้อยกว่า 11	14	22.2				
11-20	26	41.3				
21-30	10	15.9				
31-40	6	9.5				
มากกว่า 40	7	11.1				

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 250						
สภาพทั่วไปทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D.
แหล่งเงินทุน						
ทุนตนเอง	110	44.0				
ยืมธนาคาร ธ.ก.ส.	32	12.8				
ยืมสหกรณ์การเกษตร	8	3.2				
ทุนตนเองและยืม ธ.ก.ส.	100	40.0				

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร ดังนี้

รายได้ จากการศึกษาพบว่า เกษตรกร ร้อยละ 50.8 มีรายได้ต่อปีระหว่าง 100,001 – 200,000 บาท ร้อยละ 32.4 มีรายได้ต่อปีระหว่าง 200,001 – 300,000 บาท ร้อยละ 10.0 มีรายได้มากกว่า 300,000 บาท ร้อยละ 6.8 มีรายได้ต่อปีน้อยกว่า 100,001 บาท โดยเกษตรกรมีรายได้ต่อปีต่ำสุด 50,000 บาท สูงสุด 922,800 บาท และมีรายได้เฉลี่ย 207,159.28 บาท

รายได้ภาคเกษตร จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรร้อยละ 53.6 มีรายได้ภาคเกษตรต่อปีระหว่าง 100,000-200,000 บาทต่อปี ร้อยละ 28.8 มีรายได้ภาคเกษตรต่อปีระหว่าง 200,001 – 300,000 บาท ร้อยละ 10.0 มีรายได้ภาคเกษตรต่อปีน้อยกว่าเกิน 100,001 บาท และร้อยละ 7.6 มีรายได้ภาคเกษตรมากกว่า 300,000 บาท โดยเกษตรกรมีรายได้ภาคเกษตรต่อปีต่ำสุด 30,000 บาท สูงสุด 922,800 บาท และมีรายได้ภาคเกษตรเฉลี่ย 191,520.09 บาท

รายได้นอกภาคเกษตร จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรร้อยละ 35.6 มีรายได้นอกภาคเกษตรต่อปีระหว่าง 100,000-200,000 บาทต่อปี ร้อยละ 32.6 มีรายได้นอกภาคเกษตรมากกว่า 300,000 บาท ร้อยละ 20.7 มีรายได้นอกภาคเกษตรต่อปีน้อยกว่า 100,001 บาท ร้อยละ 11.16 มีรายได้นอกภาคเกษตรต่อปีระหว่าง 200,001 – 300,000 บาท โดยเกษตรกรมีรายได้นอกภาคเกษตรต่อปีต่ำสุด 5,000 บาท สูงสุด 500,000 บาทและมีรายได้นอกภาคเกษตรเฉลี่ย 30,605.95 บาท

รายจ่าย จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรร้อยละ 38.0 มีรายจ่ายต่อปีน้อยกว่า 50,001 บาท ร้อยละ 25.6 มีรายจ่ายระหว่าง 60,001 – 70,000 บาทต่อปี ร้อยละ 19.2 มีรายจ่ายระหว่าง 50,001-60,000 บาท ต่อปี และร้อยละ 17.2 มีรายจ่ายมากกว่า 70,000 บาทต่อปี โดยเกษตรกรมีรายจ่ายต่อปีต่ำสุด 19,000 บาท สูงสุด 350,000 บาท และมีรายจ่ายเฉลี่ย 62,738.40 บาท ต่อปี

รายจ่ายในภาคเกษตร จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 43.2 มีรายจ่ายในภาคเกษตรต่อปีระหว่าง 40,001-50,000 บาท ร้อยละ 20.4 มีรายจ่ายในภาคเกษตรต่อปีระหว่าง 30,001-40,000 บาทต่อปี ร้อยละ 18.8 มีรายจ่ายในภาคเกษตรต่อปีระหว่าง 50,001-60,000 บาท ต่อปี ร้อยละ 9.6 มีรายจ่ายในภาคเกษตรต่อปีน้อยกว่า 30,001 บาท และร้อยละ 8.0 มีรายจ่ายในภาคเกษตรต่อปีมากกว่า 60,000 บาทต่อปี โดยเกษตรกรมีรายจ่ายในภาคเกษตรต่อปีต่ำสุด 6,000 บาท สูงสุด 200,000 บาท และมีรายจ่ายในภาคเกษตรต่อปีเฉลี่ย 46,281.20 บาท ต่อปี **รายจ่ายนอกภาคเกษตร** จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรร้อยละ 58.8 มีรายจ่ายนอกภาคเกษตรต่อปีระหว่าง 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 24.8 มีรายจ่ายนอกภาคเกษตรต่อปีน้อยกว่า 10,001 บาท ร้อยละ 13.6 มีรายจ่ายนอกภาคเกษตรต่อปีมากกว่า 40,000 บาทต่อปี ร้อยละ 1.6 มีรายจ่ายนอกภาคเกษตรต่อปีระหว่าง 30,001-40,000 บาทต่อปี และร้อยละ 1.2 มีรายจ่ายนอกภาคเกษตรต่อปีระหว่าง 20,001-30,000 บาทต่อปี โดยเกษตรกรมีรายจ่ายนอกภาคเกษตรต่อปีต่ำสุด 6,000 บาท สูงสุด 160,000 บาท และมีรายจ่ายนอกภาคเกษตรต่อปีเฉลี่ย 24,119.60 บาทต่อปี

ที่ดินในการครอบครอง จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรร้อยละ 35.2 มีที่ดินครอบครองน้อยกว่า 26 ไร่ ร้อยละ 26.8 มีที่ดินครอบครองระหว่าง 26-35 ไร่ ร้อยละ 19.2 มีที่ดินครอบครองระหว่าง 36-45 ไร่ ร้อยละ 11.2 มีที่ดินครอบครองระหว่าง 46-60 ไร่ และร้อยละ 7.6 มีที่ดินครอบครองมากกว่า 60 ไร่ โดยเกษตรกรมีที่ดินครอบครองต่ำสุด 11 ไร่ สูงสุด 200 ไร่ และมีที่ดินครอบครองเฉลี่ย 35.11 ไร่

ที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ์ จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรร้อยละ 38.0 มีที่ดินครอบครองที่มีเอกสารสิทธิ์ระหว่าง 20-30 ไร่ ร้อยละ 26.8 มีที่ดินครอบครองที่มีเอกสารสิทธิ์น้อยกว่า 21 ไร่ ร้อยละ 23.2 มีที่ดินครอบครองที่มีเอกสารสิทธิ์ระหว่าง 31-40 ไร่ ร้อยละ 8.0 มีที่ดินครอบครองที่มีเอกสารสิทธิ์ระหว่าง 41-50 ไร่ และร้อยละ 4.0 มีที่ดินครอบครองที่มีเอกสารสิทธิ์มากกว่า 50 ไร่ โดยเกษตรกรมีที่ดินครอบครองที่มีกรรมสิทธิ์ต่ำสุด 8 ไร่ สูงสุด 90 ไร่ มีที่ดินครอบครองที่มีกรรมสิทธิ์เฉลี่ย 29.50 ไร่

ที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรร้อยละ 41.3 มีที่ดินครอบครองที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ระหว่าง 11-20 ไร่ ร้อยละ 22.2 มีที่ดินครอบครองที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์น้อยกว่า 11 ไร่ ร้อยละ 15.9 มีที่ดินครอบครองที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ระหว่าง 21-30 ไร่ ร้อยละ 11.1 มีที่ดินครอบครองที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์มากกว่า 40 ไร่ และร้อยละ 9.5 มีที่ดินครอบครองที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ระหว่าง 31-40 ไร่ โดยเกษตรกรมีที่ดินครอบครองที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ต่ำสุด 3 ไร่ สูงสุด 130 ไร่ มีที่ดินครอบครองที่ไม่มีกรรมสิทธิ์เฉลี่ย 23.76 ไร่

แหล่งเงินทุน จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรร้อยละ 44.0 ใช้ทุนของตนเองในการผลิต
 ยางพารา ร้อยละ 40.0 ใช้ทุนตนเองและขีมีเงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
 ร้อยละ 12.8 ขีมีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และร้อยละ 3.2 ขีมีสหกรณ์
 การเกษตร

ตอนที่ 2 สภาพการปฏิบัติเกี่ยวกับดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีดยาง

เกษตรกร

การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปเกี่ยวกับสวนยางพารา การใส่ปุ๋ย การกำจัดวัชพืช การ
 ป้องกันรักษาโรคยาง การป้องกันกำจัดแมลงและศัตรูอื่นๆ การกรีดยาง และการจำหน่ายผลผลิต
 ยาง ด้วยค่าความถี่ และค่าร้อยละ รายละเอียดตามตารางที่ 4.3-4.9 ดังต่อไปนี้

2.1 สภาพทั่วไปเกี่ยวกับสวนยางพารา

2.2

ตารางที่ 4.3 สภาพทั่วไปเกี่ยวกับสวนยางพารา

n = 250

สภาพทั่วไปเกี่ยวกับสวนยาง	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D.
จำนวนแปลงยาง (แปลง)			1	3	1.03	0.2256
1	243	97.2				
2	5	2.0				
3	2	0.8				
พื้นที่ปลูก (ไร่)			5	140	13.83	10.9988
น้อยกว่า 11	107	42.8				
11-20	121	48.4				
21-30	13	5.2				
31-40	5	2.0				
มากกว่า 40	4	1.6				
พื้นที่เปิดกรีดยาง (ไร่)			5	60	12.54	7.3424
น้อยกว่า 11	128	51.2				
11-20	110	44.0				
21-30	9	3.6				
31-40	2	0.8				
มากกว่า 40	1	0.4				

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

n = 250

สภาพทั่วไปเกี่ยวกับสวนยาง	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D.
ปีที่มีการปลูกยางพารา						
2532-2535	11	4.4				
2536-2538	64	25.6				
2539-2541	139	55.6				
2542 ถึงปัจจุบัน	36	14.4				
ปีที่มีการเปิดกรีดยางพารา						
2541-2544	59	23.6				
2545-2547	101	40.4				
2548-2549	90	36.0				
สภาพพื้นที่สวนยางพารา						
ที่ราบ	162	64.8				
ที่ลาดเอียงเล็กน้อย	88	35.2				
พันธุ์ยาง						
RRIM 600	250	100.0				
ระยะปลูกยาง (เมตร x เมตร)						
2.5 x 7	131	52.4				
3 x 7	119	47.6				

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปเกี่ยวกับสวนยางพาราของเกษตรกร ดังนี้

จำนวนแปลงยาง จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 97.2 มีแปลงยางพารา 1 แปลง ร้อยละ 2.0 มีแปลงยางพารา 2 แปลง และร้อยละ 0.8 มีแปลงยางพารา 3 แปลง โดยมีแปลงยางพาราค่าสุด 1 แปลง สูงสุด 3 แปลง มีแปลงยางพาราเฉลี่ย 1.03 แปลง

พื้นที่ปลูกยางพารา จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 48.4 มีพื้นที่ปลูกยางพารา 11-20 ไร่ ร้อยละ 42.8 มีพื้นที่ปลูกยางพาราน้อยกว่า 11 ไร่ ร้อยละ 5.2 มีพื้นที่ปลูกยางพารา

21-30 ไร่ ร้อยละ 2.0 มีพื้นที่ปลูกยางพารา 30-40 ไร่ และร้อยละ 1.6 มีพื้นที่ปลูกมากกว่า 40 ไร่ โดยเกษตรกรมีพื้นที่ปลูกยางพาราสูงสุด 140 ไร่ ต่ำสุด 5 ไร่ มีพื้นที่ปลูกยางพาราเฉลี่ย 13.83 ไร่

พื้นที่เปิดกรีดยางพารา จากการศึกษาพบว่าเกษตรกร ร้อยละ 51.2 มีพื้นที่เปิดกรีดยางพาราน้อยกว่า 11 ไร่ ร้อยละ 44.0 มีพื้นที่เปิดกรีดยางพารา 11-20 ไร่ ร้อยละ 3.6 มีพื้นที่เปิดกรีดยางพารา 21-30 ไร่ ร้อยละ 0.8 มีพื้นที่เปิดกรีดยางพารา 31-40 ไร่ และร้อยละ 0.4 มีพื้นที่เปิดกรีดมากกว่า 40 ไร่ โดยเกษตรกรมีพื้นที่เปิดกรีดยางพาราสูงสุด 60 ไร่ ต่ำสุด 5 ไร่ มีพื้นที่เปิดกรีดยางพารา เฉลี่ย 12.54 ไร่

ปีที่ปลูกยางพารา จากการศึกษาพบว่าเกษตรกร ร้อยละ 55.6 มีการปลูกยางพารา ระหว่างปี 2539-2541 ร้อยละ 25.6 มีการปลูกยางพาราระหว่างปี 2536-2538 ร้อยละ 14.4 มีการปลูกยางพาราระหว่างปี 2542 ถึงปัจจุบัน และร้อยละ 4.4 มีการปลูกยางพาราระหว่างปี 2532-2535

ปีที่เปิดกรีดยางพารา จากการศึกษาพบว่าเกษตรกร ร้อยละ 40.4 มีการเปิดกรีดยางพาราระหว่างปี 2545-2547 ร้อยละ 36.0 มีการเปิดกรีดยางพาราระหว่างปี 2549-2549 และร้อยละ 23.6 มีการเปิดกรีดยางพาราระหว่างปี 2541-2544

สภาพพื้นที่สวนยางพารา จากการศึกษาพบว่าเกษตรกร ร้อยละ 64.8 เกษตรกรปลูกยางพาราในที่ราบ และร้อยละ 35.2 ปลูกยางในพื้นที่ลาดเอียงเล็กน้อย

พันธุ์ยางพาราที่ใช้ปลูก จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรทั้งหมดปลูกยางพาราพันธุ์ RRIM 600

ระยะในการปลูกยางพารา จากการศึกษาพบว่าเกษตรกร ร้อยละ 52.4 ปลูกยางพาราในระยะ 2.5 x 7 เมตร และร้อยละ 47.6 ปลูกยางพาราในระยะ 3 x 7 เมตร

2.2 การกำจัดวัชพืชในสวนยางพารา

ตารางที่ 4.4 การกำจัดวัชพืชในสวนยางพารา

n = 250

การปฏิบัติดูแลรักษาสวนยาง	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D.
การกำจัดวัชพืช						
มีการกำจัดวัชพืช	250	100.0				

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

n = 250

การปฏิบัติดูแลรักษาสวนยาง	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D.
วิธีการกำจัดวัชพืช						
วิธีกล	145	58.0				
การใช้สารเคมี	10	4.0				
วิธีกลร่วมกับการใช้สารเคมี	95	38.0				
จำนวนครั้งในการกำจัดวัชพืช(ครั้ง)			1	2	1.72	0.4458
1	68	27.2				
2	182	72.8				
ช่วงเวลาในการกำจัดวัชพืช						
(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)						
เมษายน-มิถุนายน	49	19.6				
กรกฎาคม-กันยายน	17	6.8				
เมษายน-มิถุนายน และ						
ตุลาคม -มกราคม	184	73.6				

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการกำจัดวัชพืชในสวนยางพาราของเกษตรกร
ดังนี้

การกำจัดวัชพืช จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรที่ปลูกยางพาราทั้งหมดมีการกำจัดวัชพืช
ในสวนยางพารา

วิธีการกำจัดวัชพืช จากการศึกษาพบว่าเกษตรกร ร้อยละ 58.0 มีการกำจัดวัชพืชใน
สวนยางพาราด้วยวิธีกล เกษตรกรร้อยละ 38.0 มีการกำจัดวัชพืชด้วยวิธีกลร่วมกับการใช้สารเคมี
และเกษตรกรร้อยละ 4.0 มีการกำจัดวัชพืช ด้วยการ ใช้สารเคมี

จำนวนครั้งในการกำจัดวัชพืช จากการศึกษาพบว่าเกษตรกร ร้อยละ 72.8 กำจัด
วัชพืช 2 ครั้งต่อปี และเกษตรกรร้อยละ 27.2 กำจัดวัชพืช 1 ครั้งต่อปี กำจัดวัชพืชต่ำสุด 1 ครั้ง
ต่อปี สูงสุด 2 ครั้งต่อปี กำจัดวัชพืชเฉลี่ย 1.72 ครั้งต่อปี

ช่วงเวลาในการกำจัดวัชพืช จากการศึกษาพบว่าเกษตรกร ร้อยละ 73.6 กำจัดวัชพืช
ในช่วงระหว่างเดือนเมษายน-มิถุนายน และช่วงเดือนตุลาคม-มกราคม เกษตรกรร้อยละ 19.6 มี

การกำจัดวัชพืชในช่วงระหว่างเดือนเมษายน-มิถุนายน และเกษตรกรร้อยละ 6.8 กำจัดวัชพืชในช่วงระหว่างเดือนกรกฎาคม – กันยายน

2.3 การป้องกันและกำจัดโรคและแมลงศัตรูยางพารา

ตารางที่ 4.5 การป้องกันกำจัด โรคและแมลงศัตรูยางพารา

n = 250

การปฏิบัติดูแลรักษาสวนยาง	จำนวน	ร้อยละ
การระบาดของโรคในปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2547)		
ไม่มีการระบาด	230	92.0
มีการระบาด	20	8.0
โรคที่เคยระบาด		
ไม่มีการระบาด	230	92.0
มีการระบาด	20	8.0
โรคเปลือกแห้ง	20	100.0
การป้องกันกำจัดโรค		
มีการป้องกันและกำจัด โรค	250	100.0
วิธีการป้องกันและกำจัดโรค (ตอบ ได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
กำจัดวัชพืชในบริเวณสวนยางพาราให้สะอาดอยู่เสมอ	8	3.2
ดูแลบำรุงรักษาสวนยาง โดยการใส่ปุ๋ยให้ถูกต้องและถูกสูตร	14	5.6
ไม่กรีดยางถี่เกินไป	67	26.8
ใช้สารเคมี	6	2.4
กำจัดวัชพืชในบริเวณสวนยางให้สะอาดอยู่เสมอและ		
ไม่กรีดยางถี่เกินไป	109	43.6
กำจัดวัชพืชในบริเวณสวนยางให้สะอาดอยู่เสมอและ		
ใช้สารเคมี	10	4.0
กำจัดวัชพืชในบริเวณสวนยางให้สะอาดอยู่เสมอ		
การใช้สารเคมี และ ไม่กรีดยางถี่เกินไป	36	14.4

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

	n = 250	
การปฏิบัติดูแลบำรุงรักษาสวนยาง	จำนวน	ร้อยละ
การระบาดของโรคในปีที่ผ่านมา(พ.ศ. 2547)		
ไม่มีการระบาด	250	100.0
การป้องกันกำจัดแมลง		
ไม่มีการป้องกันและกำจัด	200	80.0
ป้องกันกำจัดโดยวิธีเขตกรรมและวิธีกล	50	20.0
การป้องกันไฟไหม้สวนยาง		
มีการป้องกันไฟไหม้สวนยาง	250	100.0
วิธีการป้องกันไฟไหม้สวนยาง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ทำการกำจัดวัชพืชให้สะอาดอยู่เสมอ	36	14.4
ทำแนวกันไฟรอบบริเวณสวนยาง	73	29.2
ทำการกำจัดวัชพืชให้สะอาดอยู่เสมอและทำแนวกันไฟรอบบริเวณสวนยาง	141	56.4

จากตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการป้องกันและกำจัดโรคและแมลงศัตรูยางพาราของเกษตรกร ดังนี้

การระบาดของโรคในปีที่ผ่านมา จากการศึกษาพบว่าในปีที่ผ่านมาแปลงยางพาราของเกษตรกรร้อยละ 92.0 ไม่มีโรคระบาด และร้อยละ 8.0 มีโรคระบาด

โรคยางพาราที่ระบาด จากการศึกษาพบว่าแปลงยางเกษตรกรร้อยละ 92.0 ไม่เคยมีโรคระบาด โรคที่ระบาดในแปลงยางของเกษตรกรทั้งหมด คือโรคเปลือกแห้ง

การป้องกันและกำจัดโรค จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรทั้งหมดมีการป้องกันและกำจัดโรคยางพารา

วิธีการป้องกันและกำจัดโรค จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 43.6 มีการป้องกันและกำจัดโรคยางพาราโดยการกำจัดวัชพืชบริเวณสวนยางพาราให้สะอาดอยู่เสมอและการไม่กรีดยางถี่เกินไป รongลงมา ร้อยละ 26.8 มีการป้องกันและกำจัดโรคโดยการไม่กรีดยางถี่เกินไป ร้อยละ 14.4 มีการป้องกันและกำจัดโรคโดยการกำจัดวัชพืชบริเวณสวนยางพาราให้สะอาดอยู่เสมอ ใช้สารเคมี และไม่กรีดยางถี่เกินไป ร้อยละ 5.6 มีการป้องกันและกำจัดโรคโดยการดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราโดยการใส่ปุ๋ยให้ถูกต้องและถูกสูตร ร้อยละ 4.0 มีการป้องกันและกำจัดโรคโดยการ

กำจัดวัชพืชบริเวณสวนยางพาราให้สะอาดอยู่เสมอและใช้สารเคมี ร้อยละ 3.2 มีการป้องกันและกำจัดโรคโดยการกำจัดวัชพืชบริเวณสวนยางพาราให้สะอาดอยู่เสมอ และร้อยละ 2.4 มีการป้องกันและกำจัดโรคยางพาราโดยใช้สารเคมี

การระบาดของแมลงในปีที่ผ่านมา จากการศึกษาพบว่าในปีที่ผ่านมาแปลงยางพาราของเกษตรกรไม่เคยมีแมลงระบาด

การป้องกันและกำจัดแมลง จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 80.0 มีการป้องกันและกำจัดแมลงยางพาราโดยการเขตรกรรมและวิธีกล และเกษตรกรร้อยละ 20.0 ไม่มีการป้องกันและกำจัดแมลง

การป้องกันไฟไหม้สวนยางพารา จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรทั้งหมดมีการป้องกันไฟไหม้สวนยางพารา

วิธีการป้องกันไฟไหม้สวนยางพารา จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 56.4 มีวิธีการป้องกันไฟไหม้สวนยางพาราโดยการกำจัดวัชพืชให้สะอาดอยู่เสมอและมีการทำแนวกันไฟรอบสวนยางพารา รองลงมาเกษตรกรร้อยละ 29.2 มีการป้องกันไฟไหม้สวนยางพาราโดยการทำแนวกันไฟรอบสวนยางพารา และเกษตรกร ร้อยละ 14.4 มีการป้องกันไฟไหม้สวนยางพาราโดยการกำจัดวัชพืชให้สะอาดอยู่เสมอ

2.4 การใช้ปุ๋ยในสวนยาง

ตารางที่ 4.6 การใช้ปุ๋ยในสวนยาง

n = 250

การปฏิบัติดูแลรักษาสวนยาง	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D.
การใช้ปุ๋ยเคมี						
มีการใช้ปุ๋ยเคมีในสวนยาง	250	100.0				
ปุ๋ยเคมีที่ใช้						
ปุ๋ยเม็ดสูตรสำเร็จ	181	72.4				
ปุ๋ยเคมีผสม	69	27.6				
ปุ๋ยเม็ดสูตรสำเร็จที่ใช้						
15-7-18	178	98.4				
15-15-15	3	1.6				

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

n = 250

การปฏิบัติดูแลรักษาสวนยาง	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D.
อัตราปุ๋ยสูตร 15-7-18 ที่ใช้ (กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี)			25	110	61.99	21.3151
ไม่มีการใช้	72	28.8				
มีการใช้ปุ๋ยสูตร 15-7-18	178	71.2				
น้อยกว่า 51	100	56.2				
51-60	21	11.8				
61-70	6	3.4				
71-80	14	7.9				
81-90	18	10.1				
91-100	16	8.9				
100 ขึ้นไป	3	1.7				
อัตราปุ๋ยสูตร 15-15-15 ที่ใช้ (กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี)			80	80	80	8.7282
ไม่มีการใช้	247	98.8				
มีการใช้	3	1.2				
80	3	100.0				
ปุ๋ยเคมีผสม						
ไม่มีการใช้	181	72.4				
มีการใช้	69	27.6				
อัตราปุ๋ยผสมสูตร 30-5-18 ที่ใช้ (กิโลกรัมต่อไร่)			50	100	66.67	19.4344
ไม่มีการใช้	181	72.4				
มีการใช้ (n=69)	69	27.6				
น้อยกว่า 51	27	39.1				
51-60	3	4.3				
61-70	15	21.8				
71-80	9	13.0				
มากกว่า 80	15	21.8				

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

n = 250

การปฏิบัติดูแลรักษาสวนยาง	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D.
จำนวนครั้งในการใส่ปุ๋ยเคมี (ครั้งต่อปี)			1	2	1.97	0.1653
1	7	2.8				
2	243	97.2				
ช่วงเวลาในการใส่ปุ๋ยเคมี						
เมษายน – มิถุนายน	7	2.8				
เมษายน-มิถุนายน และ ตุลาคม – ธันวาคม	243	97.2				
วิธีการใส่ปุ๋ยเคมี						
หว่านระหว่างแถวยาง	168	67.2				
ขุดเป็นหลุมใส่ระหว่างแถว	59	23.6				
ใช้รถไถเดินตามไถให้เป็น ร่องแล้วใส่ปุ๋ย	23	9.2				
การใช้ปุ๋ยอินทรีย์						
ไม่มีการใช้	15	6.0				
มีการใช้	235	94.0				
ปุ๋ยอินทรีย์ที่ใช้ (กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี (n=235))						
ปุ๋ยคอก	177	75.3				
ปุ๋ยหมัก	58	24.7				
อัตราปุ๋ยคอก (กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี) ที่ใช้ (n=177)			100	900	423.62	179.4956
น้อยกว่า 501	155	87.6				
501 – 600	5	2.8				
601 – 700	9	5.1				
701 – 800	1	0.5				
มากกว่า 800	7	4.0				

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

n = 250

การปฏิบัติดูแลรักษาสวนยาง	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D.
อัตราปุ๋ยหมัก (กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี) ที่ใช้ (n=58)			100	1000	391.38	257.3717
ไม่เกิน 500	51	87.9				
เกิน 500	7	12.1				
จำนวนครั้งในการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ (ครั้งต่อปี)			1	1	1	0.2379
ไม่ใส่	15	6.0				
ใส่	235	94.0				
1	235	100.0				
ช่วงเวลาในการใส่ปุ๋ยอินทรีย์						
ไม่ใส่	15	6.0				
ใส่	235	94.0				
เมษายน - มิถุนายน	235	100.0				
วิธีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์						
ไม่ใส่	15	6.0				
ใส่	235	94.0				
หว่านระหว่างแถวยาง	235	100.0				

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้ปุ๋ยในสวนยางพาราของเกษตรกร ดังนี้ การใส่ปุ๋ยเคมีในสวนยาง จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรทั้งหมดมีการใส่ปุ๋ยเคมีในสวนยางพารา

ปุ๋ยเคมีที่ใช้ จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 72.4 ใช้ปุ๋ยเม็ดสูตรสำเร็จ และร้อยละ 27.6 ใช้ปุ๋ยเคมีผสม

ปุ๋ยเม็ดสูตรสำเร็จที่ใช้ จากการศึกษาพบว่าเกษตรกร ร้อยละ 98.4 ใช้ปุ๋ยเม็ดสูตรสำเร็จ สูตร 15-7-18 และร้อยละ 1.6 ใช้ปุ๋ยเม็ดสูตรสำเร็จสูตร 15-15-15

อัตราปุ๋ยเคมีเม็ดสูตร 15-7-18 ที่ใช้ จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 71.2 มีการใส่ปุ๋ยเคมีเม็ดสูตร 15-7-18 และร้อยละ 28.8 ไม่มีการใส่ปุ๋ยเคมีเม็ดสูตร 15-7-18 โดยเกษตรกรที่ใช้ปุ๋ยเคมีเม็ดสูตรสูตร 15-7-18 ร้อยละ 56.2 ใช้ในอัตราน้อยกว่า 51 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ร้อยละ 11.8 ใช้ระหว่าง 51-60 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ร้อยละ 10.1 ใช้ระหว่าง 81-90

กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ร้อยละ 8.9 ใช้ระหว่าง 91-100 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ร้อยละ 7.9 ใช้ใน
อัตรา 71-80 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ร้อยละ 3.4 ใช้ระหว่าง 61-70 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี และร้อย
ละ 1.7 ใช้ระหว่าง 100 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปีขึ้นไป โดยเกษตรกรที่ใช้ปุ๋ยเคมีเม็ดสูตร
15-7-18 อัตราการใช้ปุ๋ยต่ำสุด 25 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี สูงสุด 110 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ใช้ปุ๋ยเคมี
เม็ดสูตร 15-7-18 เฉลี่ย 44.14 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี

อัตราปุ๋ยเคมีเม็ดสูตร 15-15-15 ที่ใช้ จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 98.8 ไม่ มี
การใช้ปุ๋ยเคมีเม็ดสูตร 15-15-15 ร้อยละ 1.2 เท่านั้นที่มีการใช้ปุ๋ยเคมีเม็ดสูตร 15-15-15 โดย
เกษตรกรทั้งหมดใช้ในอัตรา 80 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี อัตราการใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ต่ำสุด
80 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี สูงสุด 80 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี อัตราการใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 เฉลี่ย
80 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี

การใช้ปุ๋ยเคมีผสม จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 72.4 ไม่มีการใช้ปุ๋ยเคมีผสม
และร้อยละ 27.6 มีการใช้ปุ๋ยเคมีผสม

อัตราปุ๋ยเคมีผสมสูตร 30-5-18 ที่ใช้ จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 72.4 มีการใช้
ปุ๋ยเคมีผสมสูตร 30-5-18 และร้อยละ 27.6 ไม่มีการใช้ปุ๋ยผสมสูตร 30-5-8 โดยเกษตรกรที่
ใช้ปุ๋ยเคมีผสมสูตร 30-5-18 ร้อยละ 39.1 ใช้ในอัตราน้อยกว่า 51 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ร้อยละ 21.8
ใช้ปุ๋ยเคมีผสมสูตร 30-5-18 ในอัตราระหว่าง 61-70 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี และ 100 กิโลกรัมต่อไร่
ต่อปีขึ้นไป ร้อยละ 13.0 ใช้ปุ๋ยเคมีผสมสูตร 30-5-18 ในอัตราระหว่าง 71-80 กิโลกรัมต่อไร่
ต่อปี และร้อยละ 4.3 ใช้ปุ๋ยเคมีผสมสูตร 30-5-18 ในอัตราระหว่าง 51-60 กิโลกรัมต่อไร่ต่อ
ปี ใช้ปุ๋ยเคมีผสมสูตร 30-5-18 ต่ำสุด 50 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี สูงสุด 100 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี
ใช้ปุ๋ยเคมีผสมสูตร 30-5-18 เฉลี่ย 66.67 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี

จำนวนครั้งในการใส่ปุ๋ยเคมี จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 97.2 มีการใส่
ปุ๋ยเคมี 2 ครั้งต่อปี และร้อยละ 2.8 ใส่ปุ๋ยเคมี 1 ครั้งต่อปี ใส่ปุ๋ยเคมีต่ำสุด 1 ครั้งต่อปี สูงสุด 2
ครั้งต่อปี ใส่ปุ๋ยเคมี เฉลี่ย 1.97 ครั้งต่อปี

ช่วงเวลาในการใส่ปุ๋ยเคมี จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 97.2 ใส่ปุ๋ยเคมีใน
ระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือนมิถุนายนและในช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม และร้อยละ 2.8
ใส่ในช่วงเดือนเมษายนถึงเดือนมิถุนายน

วิธีการใส่ปุ๋ยเคมี จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 67.2 ใส่ปุ๋ยเคมีโดยการหว่าน
ระหว่างแถวยาง ร้อยละ 23.6 ใส่โดยการขุดเป็นหลุมใส่ระหว่างแถวยาง และร้อยละ 9.2 ใช้รถ
ไถเดินตามไถให้เป็นร่องแล้วใส่ปุ๋ย

ปุ๋ยอินทรีย์ที่ใช้ในสวนยางพารา จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 75.0 ใช้ปุ๋ยคอกในสวนยางพารา รองลงมาร้อยละ 24.7 ใช้ปุ๋ยหมักในสวนยางพารา

อัตราการใส่ปุ๋ยคอก จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 87.6 ใส่ปุ๋ยคอกในสวนยางพาราในอัตราน้อยกว่า 501 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ร้อยละ 5.1 ใส่ปุ๋ยคอกในสวนยางพาราในอัตราระหว่าง 601 – 700 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ร้อยละ 4.0 ใส่ปุ๋ยคอกในสวนยางพาราในอัตรามากกว่า 800 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ร้อยละ 2.8 ใส่ปุ๋ยคอกในสวนยางพาราในอัตราระหว่าง 501 – 600 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี และ ร้อยละ 0.5 ใส่ปุ๋ยคอกในสวนยางพาราในอัตราระหว่าง 701 – 800 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ใส่ปุ๋ยคอกในสวนยางพาราในอัตราต่ำสุด 100 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี สูงสุด 900 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ใส่ปุ๋ยคอกในสวนยางพารา เฉลี่ย 423.62 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี

อัตราการใส่ปุ๋ยหมัก จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 87.9 ใส่ปุ๋ยหมักในสวนยางพาราในอัตราไม่เกิน 500 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี และร้อยละ 12.1 ใส่ปุ๋ยหมักในสวนยางพาราในอัตรา 1,000 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ใส่ปุ๋ยหมักในอัตราต่ำสุด 100 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี สูงสุด 1,000 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ใส่ปุ๋ยหมักในสวนยางพาราในอัตรา เฉลี่ย 391.80 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี

จำนวนครั้งในการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 94.0 มีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ในสวนยางพารา และร้อยละ 6.0 ไม่มีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ โดยเกษตรกรที่ใส่ปุ๋ยอินทรีย์ทั้งหมดใส่ปุ๋ยอินทรีย์ในสวนยางพาราปีละ 1 ครั้ง

ช่วงเวลาในการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรที่ใส่ปุ๋ยอินทรีย์ทั้งหมดใส่ปุ๋ยอินทรีย์ในช่วงระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือนมิถุนายน

วิธีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรที่ใส่ปุ๋ยอินทรีย์ทั้งหมดใส่ปุ๋ยอินทรีย์โดยการหว่านระหว่างแถวยาง

2.5 สภาพการกรีดยาง

ตารางที่ 4.7 สภาพการกรีดยาง

n = 250						
การปฏิบัติดูแลรักษาสวนยาง	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D.
สภาพการกรีดยาง						
กรีดยางเอง	228	91.2				
จ้างกรีดยาง โดยแบ่งรายได้ 50:50	8	3.2				
จ้างกรีดยาง โดยแบ่งรายได้ 60:40	13	5.2				
จ้างกรีดยางรายวัน	1	0.4				
อายุต้นยางที่เริ่มเปิดกรีดยาง (ปี)			7	8	7.24	0.2771
7 ปีขึ้นไป	133	53.2				
7 ปีครึ่งขึ้นไป	110	44.0				
8 ปีขึ้นไป	7	2.8				
ความสูงและขนาดต้นยางที่กรีดยาง(เซนติเมตร)						
รอบต้น 50 เซนติเมตร ที่ความ						
สูงต่ำกว่า 150 เซนติเมตร	12	4.8				
รอบต้น 50 เซนติเมตร ที่						
ความสูง 150 เซนติเมตร	226	90.4				
รอบต้นน้อยกว่า 50 เซนติเมตร						
ที่ความสูง 150 เซนติเมตร	12	4.8				
การเปิดกรีดยางหน้าแรกและครั้งแรก						
ระหว่างเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน	205	82.0				
ระหว่างเดือนตุลาคม-พฤศจิกายน	45	18.0				
ระบบกรีดยาง						
ครั้งต้นวันเว้นวัน	163	65.2				
ครั้งต้นสองวันเว้นวัน	87	34.8				
เวลาเริ่มในการกรีดยาง (นาฬิกา)						
ระหว่าง 02.01 - 04.00	216	86.4				
ระหว่าง 04.01 - 06.00	34	13.6				

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

n = 250

การปฏิบัติดูแลรักษาสวนยาง	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D.
จำนวนวันกรีดยาง ต่อปี (วัน)			110	160	138.70	12.7073
น้อยกว่า 121	8	3.2				
121 – 150	182	72.8				
มากกว่า 150	60	24.0				

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการกรีดยางพาราของเกษตรกร ดังนี้
สภาพการกรีดยาง จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 91.2 กรีดยางโดยใช้
แรงงานในครัวเรือนกรีดเอง ร้อยละ 5.2 ใช้แรงงานจ้างโดยแบ่งรายได้เจ้าของสวนยางพารา 60
และผู้กรีด 40 ร้อยละ 3.2 ใช้แรงงานจ้างโดยแบ่งรายได้เจ้าของสวนยางพารา 50 และผู้กรีด 50
และร้อยละ 0.4 จ้างกรีดรายวัน

อายุต้นยางที่เริ่มเปิดกรีด จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 53.2 กรีดยางเมื่อต้น
ยางพารามีอายุ 7 ปีขึ้นไป ร้อยละ 44.0 กรีดยางเมื่อต้นยางพารามีอายุ 7 ปีครึ่งขึ้นไป และร้อยละ
2.8 กรีดยางเมื่อต้นยางมีอายุ 8 ปีขึ้นไป อายุต้นยางที่เริ่มเปิดกรีด ต่ำสุด 7 ปี สูงสุด 8 ปี อายุต้น
ยางที่เริ่มเปิดกรีด เฉลี่ย 7.24 ปี

ขนาดของต้นยางที่เปิดกรีด จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 90.4 กรีดยางเมื่อ
ต้นยางพารามีเส้นรอบลำต้น 50 เซนติเมตร ที่ความสูง 150 เซนติเมตร และร้อยละ 4.8 เท่ากัน
กรีดยางเมื่อต้นยางมีเส้นรอบลำต้น 50 เซนติเมตร ที่ความสูงต่ำกว่า 150 เซนติเมตร และเมื่อต้น
ยางมีเส้นรอบลำต้นน้อยกว่า 50 เซนติเมตร ที่ความสูง 150 เซนติเมตร

การเปิดกรีดหน้ายางครั้งแรกและหน้าแรก จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 82.0
เปิดกรีดยางครั้งแรกระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนมิถุนายน และร้อยละ 18.0 เปิดกรีดยางพารา
ครั้งแรกระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนพฤศจิกายน

ระบบกรีดยาง จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 65.2 ใช้ระบบกรีดยางระบบครึ่ง
ลำต้นวันเว้นวัน และร้อยละ 34.6 ใช้ระบบกรีดครึ่งลำต้นสองวันเว้นวัน

เวลาเริ่มในการกรีดยาง จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 86.4 เริ่มกรีดยางใน
ช่วงเวลาระหว่าง 02.01-04.00 นาฬิกา และร้อยละ 13.6 เริ่มกรีดยางในช่วงเวลาระหว่าง 04.01-
06.00 นาฬิกา

จำนวนวันกรีดยางต่อปี จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 72.8 มีวันกรีดยางในหนึ่งปีอยู่ในระหว่าง 121-150 วัน ร้อยละ 24.0 มีวันกรีดยางในระหว่าง 151-180 วัน และร้อยละ 3.2 มีวันกรีดยางน้อยกว่า 121 วัน มีวันกรีดยางต่อปีต่ำสุด 110 วัน สูงสุด 160 วัน มีวันกรีดยางต่อปีเฉลี่ย 138.70 วัน

2.6 ผลผลิตยางพารา

ตารางที่ 4.8 ผลผลิตยาง

n = 250

ผลผลิต	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D.
ผลผลิตต่อ 1 ครั้งกรีด (กิโลกรัมต่อไร่)			1	3	1.80	0.5717
ไม่เกิน 2.00	70	28.0				
2.01-3.00	159	63.6				
มากกว่า 3.00	21	8.4				
การจำหน่ายผลผลิตยางแผ่นดิบ						
รวมกลุ่มกันขายในหมู่บ้านในรูปแบบ						
ตลาดประมุลยาง	12	4.8				
รวมกลุ่มกันขายในตำบลในรูปแบบตลาด						
ประมุลยาง	48	19.2				
รวมกลุ่มกันขายในอำเภอในรูปแบบตลาด						
ประมุลยาง	114	45.6				
รวมกลุ่มกันขายในตำบลในรูปแบบตลาด						
ประมุลยางและขายเองโดยมีพ่อค้าไป						
รับซื้อที่สวนยาง	58	23.2				
รวมกลุ่มกันขายในตำบลในรูปแบบตลาด						
ประมุลยางและนำไปขายที่ตลาด						
จังหวัดฯ	18	7.2				
ลักษณะการจำหน่ายน้ำยาง						
ไม่ได้จำหน่ายในรูปแบบน้ำยางสด	250	100.0				

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลผลิตยางพาราของเกษตรกร ดังนี้
ผลผลิตยางแผ่นดิบต่อไร่ต่อหนึ่งครั้งกรีด จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 63.6 ได้ผลผลิตยางแผ่นดิบอยู่ในระหว่าง 2.01 - 3.00 กิโลกรัมต่อไร่ต่อหนึ่งครั้งกรีด ร้อยละ 28.0 ได้ผลผลิตยางแผ่นดิบไม่เกิน 2.00 กิโลกรัมต่อไร่ต่อหนึ่งครั้งกรีด และร้อยละ 8.4 ได้ผลผลิตยางแผ่นดิบมากกว่า 3.00 กิโลกรัมต่อไร่ต่อหนึ่งครั้งกรีด ต่ำสุด 1 กิโลกรัมต่อไร่ต่อหนึ่งครั้งกรีด สูงสุด 3 กิโลกรัมต่อไร่ต่อหนึ่งครั้งกรีด ได้ผลผลิตยางแผ่นดิบ เฉลี่ย 1.80 กิโลกรัมต่อไร่ต่อหนึ่งครั้งกรีด

การจำหน่ายผลผลิตยางแผ่นดิบ จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 45.6 จำหน่ายผลผลิตยางแผ่นดิบโดยการรวมกลุ่มกันขายในอำเภอในรูปตลาดประมูลยาง ร้อยละ 23.2 จำหน่ายยางแผ่นดิบโดยการรวมกลุ่มกันขายในตำบลในรูปตลาดประมูลยางและขายเอง โดยมีพ่อค้าไปรับซื้อที่สวนยางพารา ร้อยละ 19.2 จำหน่ายยางแผ่นดิบโดยการรวมกลุ่มกันขายในตำบลในรูปตลาดประมูลยาง ร้อยละ 7.2 จำหน่ายยางแผ่นดิบโดยการรวมกลุ่มกันขายในตำบลในรูปตลาดประมูลยาง และนำไปขายที่ตลาดภายในจังหวัด ร้อยละ 4.8 จำหน่ายผลผลิตยางแผ่นดิบโดยการรวมกลุ่มกันขายในหมู่บ้านในรูปตลาดประมูลยาง

ลักษณะการจำหน่ายน้ำยาง จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรทั้งหมดไม่มีการจำหน่ายน้ำยางในรูปแบบน้ำยางสด

2.7 ราคาขายพารา

ตารางที่ 4.9 ราคาขายพารา

n = 250

ราคาขาย/รายได้จาก ยางพารา	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D.
ราคาขายแผ่นดิบ (บาทต่อกิโลกรัม)			40	65	57.58	3.7953
น้อยกว่า 51	7	2.8				
51 - 55	53	21.2				
56 - 60	155	62.0				
61 - 65	35	14.0				
ราคาน้ำยางสด (บาทต่อกิโลกรัม)						
ไม่มีการจำหน่ายน้ำยางสด	250	100.0				

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

n = 250

ราคาขายพารา/รายได้จาก ขายพารา	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D.
ราคาขายพารา/รายได้จาก (บาทต่อกิโลกรัม)			26	31	28.11	1.5309
26 - 27	79	31.6				
28 - 29	131	52.4				
0 - 31	40	16.0				
รายได้จากการจำหน่ายยางแผ่นดิบ (บาทต่อปี)			14,500	965,000	179,688.37	114,861.2000
น้อยกว่า 50,001	17	6.8				
50,001 - 100,000	22	8.8				
100,001 - 150,000	87	34.8				
150,001 - 200,000	29	11.6				
200,001 ขึ้นไป	95	38.0				
รายได้จากการจำหน่ายเศษยาง/ขี้ยาง (บาทต่อกิโลกรัม)			279	25,400	1,363.50	1,801.3015
น้อยกว่า 1,001	98	39.2				
1,001 - 1,500	106	42.4				
1,501 - 2,000	33	13.2				
2,000 ขึ้นไป	13	5.2				

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ราคาขายแผ่นดิบ เศษยาง และรายได้จากขายพาราของเกษตรกร ดังนี้

ราคาขายแผ่นดิบ จากการศึกษพบว่าเกษตรกรร้อยละ 62.0 จำหน่ายยางแผ่นดิบได้ในราคาระหว่าง 56-60 บาทต่อกิโลกรัม ร้อยละ 21.2 จำหน่ายยางแผ่นดิบได้ในราคาระหว่าง 51-55 บาทต่อกิโลกรัม ร้อยละ 14.0 จำหน่ายยางแผ่นดิบได้ในราคาระหว่าง 61-65 บาทต่อกิโลกรัม และร้อยละ 2.8 จำหน่ายยางแผ่นดิบได้ในราคาน้อยกว่า 51 บาทต่อกิโลกรัม จำหน่ายขายพาราได้ต่ำสุด 40 บาทต่อกิโลกรัม สูงสุด 65 บาทต่อกิโลกรัม จำหน่ายยางแผ่นดิบได้ในราคาเฉลี่ย 57.58 บาทต่อกิโลกรัม

ราคาน้ำยางสด จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรทั้งหมดไม่มีการจำหน่ายน้ำยางสด

ราคาเศษยาง/ขี้ยาง จากการศึกษาพบว่าเกษตรกร ร้อยละ 52.4 จำหน่ายเศษยาง/ขี้ยางได้ในราคาระหว่าง 28-29 บาทต่อกิโลกรัม ร้อยละ 31.6 จำหน่ายเศษยาง/ขี้ยางได้ในราคาระหว่าง 26-27 บาทต่อกิโลกรัม ร้อยละ 16.0 จำหน่ายเศษยาง/ขี้ยางได้ในราคาระหว่าง 30-31 บาทต่อกิโลกรัม จำหน่ายเศษยาง/ขี้ยาง ต่ำสุด 26 บาทต่อกิโลกรัม สูงสุด 31 บาทต่อกิโลกรัม เศษยาง/ขี้ยาง เฉลี่ย 28.11 บาทต่อกิโลกรัม

รายได้จากการจำหน่ายยางแผ่นดิบ จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 38.0 มีรายได้จากการจำหน่ายยางแผ่นดิบ 200,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 34.8 มีรายได้จากการจำหน่ายยางแผ่นดิบ 100,001-150,000 บาท ร้อยละ 11.6 มีรายได้จากการจำหน่ายยางแผ่นดิบ 150,001-200,000 บาท ร้อยละ 8.8 มีรายได้จากการจำหน่ายยางแผ่นดิบ 50,001-100,000 บาท ร้อยละ 6.8 มีรายได้จากการจำหน่ายยางแผ่นดิบ น้อยกว่า 50,001 บาท มีรายได้จากการจำหน่ายยางแผ่นดิบ ต่ำสุด 14,500 บาท สูงสุด 965,000 บาท มีรายได้จากการจำหน่ายยางแผ่นดิบ เฉลี่ย 179,688.37 บาท

รายได้จากการจำหน่ายเศษยาง/ขี้ยาง จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 42.4 มีรายได้จากการจำหน่ายเศษยาง/ขี้ยาง 1,001-1,500 บาท ร้อยละ 39.2 มีรายได้จากการจำหน่ายเศษยาง/ขี้ยาง 1,001 บาท ร้อยละ 13.2 มีรายได้จากการจำหน่ายเศษยาง/ขี้ยาง 1,501-2,000 บาท ร้อยละ 5.2 มีรายได้จากการจำหน่ายเศษยาง/ขี้ยาง 2,000 บาทขึ้นไป มีรายได้จากการจำหน่ายเศษยาง/ขี้ยาง ต่ำสุด 279 บาท สูงสุด 25,400 บาท มีรายได้จากการจำหน่ายเศษยาง/ขี้ยาง เฉลี่ย 1,363.50 บาท

ตอนที่ 3 ความต้องการความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติดูแลบำรุงรักษาสวนยางหลังเปิดกรีด

การวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีด ด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รายละเอียดตามตารางที่ 4.10 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10 ความต้องการความรู้

n = 250

ประเด็นความรู้	ระดับความต้องการ			\bar{X}	S.D	ความ หมาย	อันดับ
	3	2	1				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
การกำจัดวัชพืชใน สวนยาง	22 (8.8)	175 (70.0)	53 (21.2)	1.87	0.5345	ปานกลาง	8
ปุ๋ยและการใช้ปุ๋ย	205 (82.0)	45 (18.0)	-	2.82	0.3849	มาก	3
การผสมปุ๋ยใช้เองใน สวนยาง	212 (84.8)	38 (15.2)	-	2.84	0.3597	มาก	1
การกรีดยาง และ ระบบกรีดยาง	209 (83.6)	41 (16.4)	-	2.83	0.3710	มาก	2
การป้องกัน โรคและ แมลงศัตรูยาง	153 (61.2)	91 (36.4)	6 2.4	2.58	0.5398	มาก	5
การตัดแต่งกิ่งยาง	143 (57.2)	84 (33.6)	23 (9.2)	2.48	0.6598	มาก	7
การทำยางแผ่น	203 (81.2)	42 (16.8)	45 (2.0)	2.79	0.4533	มาก	4
การรวมกลุ่มปรับปรุง คุณภาพยาง	151 (60.4)	91 (36.4)	8 (3.2)	2.57	0.5568	มาก	6
รวม				2.59		มาก	

หมายเหตุ ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.34-3.00 หมายถึง ต้องการในระดับมาก
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.67-2.33 หมายถึง ต้องการในระดับปานกลาง
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.66 หมายถึง ต้องการในระดับน้อย

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความต้องการความรู้ในการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีดยางของเกษตรกร ดังนี้

ความต้องการความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีดยางในระดับมาก ในภาพรวมมีความต้องการความรู้ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.59$) เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นพบว่ามีความต้องการความรู้ในระดับมากถึง 7 ประเด็น เรียงตามลำดับดังนี้ คือ ความต้องการความรู้ด้านการผสมปุ๋ยใช้เอง การกรีดยางและระบบกรีดยาง ปุ๋ยและการใช้ปุ๋ย การทำยางแผ่น การป้องกันโรคและแมลงศัตรูยาง การรวมกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยาง และความต้องการความรู้ด้านการตัดแต่งกิ่งยาง ($\bar{X} = 2.84, 2.83, 2.82, 2.79, 2.58, 2.57$ และ 2.48) ตามลำดับ

ความต้องการความรู้ในระดับปานกลาง มีเพียง 1 ประเด็น คือ ความต้องการความรู้ด้านการกำจัดวัชพืชในสวนยางพารา ($\bar{X} = 1.87$)

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีดยาง

4.1 ปัญหาในการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีดยาง

การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาในการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีดยาง ด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รายละเอียดตามตารางที่ 4.11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 ปัญหาในการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราหลังการเปิดกรีดยาง

n = 250

ปัญหา	ระดับปัญหา			\bar{X}	S.D	ความหมาย	อันดับ
	3	2	1				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
1. สภาพพื้นที่ไม่เหมาะสม	107 (42.8)	108 (43.2)	35 (14.0)	2.28	0.6978	ปานกลาง	5
2. ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ	109 (76.0)	32 (12.8)	28 (11.2)	2.64	0.6737	มาก	2
3. ปุ๋ยอินทรีย์ในท้องถิ่นขาดแคลนและมีราคาแพง	187 (74.8)	43 (17.2)	20 (8.0)	2.66	0.6191	มาก	1

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

n = 250

ปัญหา	ระดับปัญหา			\bar{X}	S.D	ความ หมาย	อันดับ
	3	2	1				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
4. ขาดเงินทุนใน การซื้อขายเคมี	80 (32.0)	146 (58.4)	24 (9.6)	2.22	0.6060	ปาน กลาง	6
5. ขาดเงินทุนใน การซื้อขายเคมี กำจัดวัชพืช	87 (34.8)	59 (23.6)	104 (41.6)	1.93	0.8731	ปาน กลาง	7
6. ขาดแรงงานที่มี ทักษะและความชำนาญ ในการกรีดยาง	156 (62.4)	60 (24.0)	34 (13.6)	2.48	0.7238	มาก	3
7. ปัญหาโรคหน้า ยางแห้ง	1 (0.4)	20 (8.0)	229 (91.6)	1.08	0.2976	น้อย	9
8. ปัญหาด้านภัย ธรรมชาติ	-	4 (1.6)	246 (98.4)	1.00	0.0000	น้อย	10
9. ขาดความรู้ด้าน การใส่ปุ๋ยในสวน ยางหลังเปิดกรีด	-	61 (24.4)	189 (75.6)	1.24	0.4303	น้อย	8
10. ขาดความรู้และ ทักษะในการกรีด	114 (45.6)	105 (42.0)	31 (12.4)	2.33	0.6867	ปาน กลาง	4
รวม				1.98	0.5608	ปาน กลาง	

หมายเหตุ	ช่วงคะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.00	หมายถึง	ปัญหาในระดับมาก
	ช่วงคะแนนเฉลี่ย	1.67 – 2.33	หมายถึง	ปัญหาในระดับปานกลาง
	ช่วงคะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.66	หมายถึง	ปัญหาในระดับน้อย

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีดยางของเกษตรกร ดังนี้

ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีดยาง โดยภาพรวมเกษตรกรมีปัญหาในระดับปานกลาง แต่ถ้าพิจารณาในประเด็นย่อยพบว่ามีปัญหาในระดับมาก มี 3 ประเด็น คือ ปุ๋ยอินทรีย์ในท้องดินขาดแคลนและมีราคาแพง ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแรงงานที่มีทักษะและความชำนาญในการกรีดยาง ($\bar{X} = 2.66, 2.64$ และ 2.48) ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีดยางในระดับปานกลาง มี 4 ประเด็น คือ ขาดความรู้และทักษะในการกรีดยาง สภาพพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม ขาดเงินทุนในการซื้อปุ๋ยเคมี ขาดเงินทุนในการซื้อยาเคมีกำจัดวัชพืช ($\bar{X} = 2.33, 2.28, 2.22$ และ 1.93) ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีดยางในระดับน้อย มี 3 ประเด็น ขาดความรู้ด้านการใส่ปุ๋ยในสวนยางพาราหลังเปิดกรีดยาง โรคหน้ายาง และปัญหาด้านภัยธรรมชาติ

($\bar{X} = 1.24, 1.08$ และ 1.00) ตามลำดับ

ตอนที่ 4.2 ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีดยาง

การวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะในการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีดยาง ด้วยค่าความถี่ และค่าร้อยละ รายละเอียดตามตารางที่ 4.12 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12 ข้อเสนอแนะของเกษตรกร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

n = 250

ข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภาครัฐต้องมีการควบคุมการผลิตกิ่งพันธุ์ยางให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ	158	63.2
ลดการใช้สารเคมีกำจัดวัชพืชในสวนยางพารา	205	82.0
ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือจัดหาแม่ปุ๋ยในการผสมปุ๋ยใช้เอง	250	100.0
ต้องการความรู้ในการเพิ่มผลผลิตยางพาราต่อไร่ให้มากขึ้น	142	56.8
ต้องการให้มีการรวมกลุ่มผู้ปลูกยางพาราเพื่อจัดตั้งเป็นสหกรณ์ผู้ปลูกยางพารา	80	32.0

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการผลิตยางพาราของเกษตรกร ดังนี้
ข้อเสนอแนะเกษตรกรผู้ผลิตยางพารา พบว่าเกษตรกรทั้งหมดต้องการให้ภาครัฐจัดหา
แม่ปุ๋ยในการผสมปุ๋ยใช้เอง ต้องการให้ลดการใช้สารเคมีกำจัดวัชพืชในสวนยางพาราลง ต้องการให้
ภาครัฐควบคุมการผลิตกิ่งพันธุ์ยางให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ ต้องการความรู้ในการเพิ่มผลผลิต
ยางพาราต่อไร่ให้มากขึ้น และต้องการให้มีการรวมกลุ่มผู้ปลูกยางพาราเพื่อจัดตั้งเป็นสหกรณ์ผู้ปลูก
ยางพารา (คิดเป็นร้อยละ 100.0, 82.0, 63.2, 56.8 และ 32.0) ตามลำดับ

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

อายุ ขนาดของพื้นที่สวนยางพารา ระดับการศึกษา และรายได้ของเกษตรกรมี
ความสัมพันธ์กับการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีด

ตารางที่ 4.13 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านสังคมและเศรษฐกิจกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแล
บำรุงรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีด

ตัวแปรอิสระ	การดูแลบำรุงรักษาสวนยางพารา (χ^2)		
	วิธีการกำจัดวัชพืช	วิธีการใส่ปุ๋ย	ปริมาณการใส่ปุ๋ย
อายุ	.215	.479	.205
ขนาดสวนยางพารา	.032*	.482	.829
ระดับการศึกษา	.026*	.426	.002*
รายได้	.001**	.038*	.092

* = มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** = มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.13 ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านสังคมและเศรษฐกิจปรากฏผลดังนี้

1. ขนาดของพื้นที่สวนยางพารา ขนาดของพื้นที่สวนยางพารามีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราด้านวิธีการกำจัดวัชพืชที่ระดับ 0.05

2. ระดับการศึกษา ระดับการศึกษาของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราด้านวิธีการกำจัดวัชพืช และวิธีการใส่ปุ๋ย ที่ระดับ 0.05

3. รายได้ รายได้ของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราด้านวิธีการกำจัดวัชพืชที่ระดับ 0.01 และมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลบำรุงรักษาสวนยางพาราด้านวิธีการใส่ปุ๋ยที่ระดับ 0.05